

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău
Judecător: M. Negru
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A. Panov, A. Minciuna, M. Moraru

Dosarul nr. 3ra-1371/15

Î N C H E I E R E

21 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „StarNet” și Societatea cu Răspundere Limitată „StarNet Soluții”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „StarNet” și Societatea cu Răspundere Limitată „StarNet Soluții” împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației a RM privind recunoașterea ilegalității acțiunilor, constatarea încălcării procedurii și termenului de examinare a cererii de cesionare, încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2015, prin care a fost casată hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 decembrie 2014 și emisă hotărâre nouă,

c o n s t a ț ă

La 15 mai 2015, SRL „StarNet” și SRL „StarNet Soluții” s-au adresat cu cerere de chemare în judecată către Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației a RM (ANRCETI), solicitând recunoașterea ilegalității acțiunilor, constatarea încălcării procedurii și termenului de examinare a cererii de cesionare, încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că, la data de 28 ianuarie 2014, „StarNet Soluții” SRL a înaintat către ANRCETI o cerere prin care a solicitat cesionarea licențelor pentru utilizarea resurselor limitate (resurselor de numerotare) în scopul furnizării rețelelor și serviciilor publice de comunicații electronice, cu anexarea pachetului necesar de documente în strictă conformitate cu prevederile Hotărârii cu privire la aprobarea proceduri de cesionare a licențelor și serviciilor publice de comunicații nr. 08 din 25.02.2010.

În virtutea faptului că la cererea respectivă a fost anexat Contractul de cesiune și Angajamentul semnat de administratorul SC „StarNet Soluții” SRL, conform căruia cesionarul și-a asumat deplina responsabilitate pentru toate obligațiile cedentului,

inclusiv față de ANRCETI totuși, Agenția la data de 05 februarie 2014, a remis în adresa SC „StarNet” SRL scrisoarea prin care a comunicat refuzul de a emite decizia privind acceptarea cesionării licențelor către cesionar, din considerentul că, nu au fost achitate taxele de reglementare și monitorizare de către SC „StarNet” SRL pentru trimestrul IV.

Indică reclamantii că, urmare a răspunsului Agenției, SC „StarNet” SRL a achitat suma restantă, fiind astfel înlăturat unicul temei de refuz la acceptarea cesionării resurselor de numerotare, și în acest sens, la data de februarie 2014, SC „StarNet” SRL a depus la ANRCETI o cerere prin care a solicitat reluarea examinării cererii depuse de cesionar, cu emiterea deciziei de acceptare a cesionării.

Consideră reclamantii că, din motive neîntemeiate, Agenția pînă la data de 25 februarie 2014, adică aproape după o lună de la prima cerere înregistrată nu a emis o decizie pe marginea solicitării companiei SC „StarNet Soluții” SRL, deși, potrivit prevederilor Hotărîrii cu privire la aprobarea procedurii de cesionare a licențelor de utilizare a resurselor limitate în scopul furnizării rețelelor și serviciilor publice ce comunicații electronice, acest termen nu poate depăși 7 zile.

La data de 25 februarie 2014, SC „StarNet” SRL a recepționat nouă scrisoare de la ANRCETI, prin care Agenția din nou a constatat un impediment de a emite decizia de acceptare a cesiunii licențelor, și anume neprezentarea de către solicitant a deciziei autorității de concurență prin care se declară operațiunea de concentrare economică, făcând trimitere în acest sens la norma pct. 9 subpct. 3 din procedura de cesionare a licențelor de utilizare a resurselor limitate.

Menționează reclamantii că, în acest sens, ANRCETI a expediat în adresa SC „StarNet” SRL adresarea nr. 02-SALDDR/193 din 24.02.2014, prin care a comunicat despre lipsa deciziei Autorității de Concurență prin care procedura de cesionare a licențelor se declară operațiune de concentrare economică compatibilă cu mediul concurențial, prevăzut la norma pct. 9 subpct. 3 din procedura de cesionare a licențelor de utilizare a resurselor limitate în scopul furnizării serviciilor publice de comunicații electronice, aprobată prin Hotărîrea Consiliului de Administrare al ANRCETI nr. 8 din 25.02.2010..

Consideră reclamantii că, această solicitare al Agenției este lipsită de temeinicie și care confirmă acțiunile ANRCETI de tergiversare a executării obligațiilor sale legale, prejudiciind compania în volum destul de impunător, fapt ce a condiționat adresarea în instanță cu o acțiune în vederea apărării drepturilor legale.

Atenționează reclamantii că totuși, Compania, oricum a expediat în răspuns către ANRCETI la data de 25 februarie 2014, prin care a explicat prevederile legale referitor la noțiunea de operațiune de concentrare economică și necesitatea prezentării avizului Consiliului Concurenței.

În adresarea înregistrată cu nr. 280 din 25.02.2014 expediată de Compania StarNet, referitor la scrisoare nr. 02-SAL DDR/193 din 24.02.2014, cu privire la necesitatea de a prezenta decizia autorității de concurență, au menționat că acest document este necesar în cazul furnizorilor de rețele care întrunesc condițiile privind cifra de afaceri prevăzute de art.22 alin.(1) al Legii Concurenței nr.183 din 11 iulie 2012. Potrivit art. 22 a actului normativ menționat, operațiunile de concentrare economică sînt supuse evaluării și urmează a fi notificate Consiliului Concurenței înainte de punerea în aplicare, atunci cînd cifra totală de afaceri realizată cumulativ de întreprinderile implicate, înregistrată în anul anterior operațiunii, depășește 25 000 000 lei și există cel puțin două întreprinderi

implicate în operațiune care au realizat pe teritoriul Republicii Moldova, fiecare în parte, o cifră totală de afaceri mai mare de 10 000 000 lei în anul anterior operațiunii.

În conformitate cu Raportul Statistic pentru anul 2013 CE - 2, înregistrat la ANRCETI cu nr. 791 din 14.02.2014, cifra de afaceri vânzări telefonie fixă constituie 3 729 588,0, adică nici pe aproape nu atinge suma indicată în Legea concurenței nr.183 din 11 iulie 2012, și respectiv cazul din speță nu cade sub incidența prevederii respective, și respectiv au solicitat eliberarea licențelor în termeni cât mai restrânși.

Menționează reclamantii că, chiar și după această adresare, în care a fost explicată toată speța detaliat și amănunțit, ANRCETI a continuat terorizarea, refuzând în continuare eliberarea licențelor, precum eliberarea unui refuz oficial, ca să fie posibil de atacat în instanță ca act administrativ.

În schimb, la data de 03 martie 2014, ANRCETI expediază către companie, o adresare repetată pe acest subiect, nr. 01SAJ DJ/217, din care poate fi conchisă incompetența ANRCETI, or a solicitat prezentarea unui document în care să fie indicat faptul dacă cesiunea licențelor urmează a fi sau nu autorizată de Consiliul Concurenței.

Calificând această solicitare ca una ilegală, contrar procedurii, cu toate acestea, Compania reclamantă întru soluționarea mai urgentă a cazului a adresat la data de 06 martie 2014 o cerere nr. 353 către Consiliul Concurenței cu solicitarea de a expedia un răspuns cu caracter explicativ referitor la faptul dacă cesiunea licențelor de telefonie constituie o operațiune de concentrare economică, cifra de afaceri fiind mult mai mică decât cea prevăzută de lege.

Ca răspuns la adresarea Companiei StarNet, Consiliul Concurenței a expediat scrisoarea nr. 05/74 - 291 din 12.03.2014, în care se stipulează că cesionarea telefoniei notificată la ANRCETI la 28.01.2014, nu constituie concentrare economică și respectiv nu este necesar avizul Consiliului Concurenței.

Consideră reclamantii că ANRCETI doar tergiversează examinarea solitării, invocând niște temeieri formale, lipsite de justificare și fără suport juridic.

Solicită reclamantii:

- Recunoașterea acțiunilor Agenției pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației ca fiind ilegale;

- Constatarea încălcării procedurii și termenului de examinare a cererii reclamantilor cu privire la cesionare;

- Încasarea prejudiciului moral în contul reclamantilor în mărime de 100 000 lei per reclamant.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 iunie 2014, a fost respins, ca fiind neîntemeiat, demersul Agenției pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației a RM privind scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată.

Prin o altă încheiere a Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 iunie 2014, a fost respins, ca fiind neîntemeiat, demersul înaintat de ANRCETI privind respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind inadmisibilă din motiv de tardivitate.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 decembrie 2014, acțiunea a fost admisă parțial. S-a constatat faptul încălcării de către Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației a RM a procedurii și termenului de examinare a cererii coreclamantilor SC „StarNet” SRL și SC „StarNet

Soluții” SRL cu privire la cesionare. În rest, pretențiile au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2015, a fost admis apelul declarat de Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației a RM, casată hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 decembrie 2014, în partea în care acțiunea a fost admisă, și pronunțată o nouă hotărîre prin care:

-S-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SC „StarNet” SRL, SC „StarNet Soluții” SRL către Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației a RM privind constatarea încălcării procedurii și termenului de examinare a cererii de cesionare.

-În rest, hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 decembrie 2014, s-a menținut fără modificări.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 24 august 2015, SRL „StarNet” și SRL „StarNet Soluții” au declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2015 și menținerea hotărîrii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 decembrie 2014.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurenții au indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 19.06.2015 (f.d. 196), cît și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia, decît invocarea în recurs despre faptul recepționării deciziei la 08.07.2015 (f.d. 200), recursul se consideră declarat în termen.

La 15 septembrie 2015, Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației a RM a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitînd declararea acestuia inadmisibil.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „StarNet” și SRL „StarNet Soluții” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenții nu au invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci au formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „StarNet” și SRL „StarNet Soluții” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „StarNet” și Societatea cu Răspundere Limitată „StarNet Soluții” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Ion Druță